

og to gange må man godt kalde flere gange – henviser til, at de nuværende regler er gode nok. Det er jeg fuldstændig enig i, og så spørger jeg mig selv: Hvorfor i alverden skal vi så behandle det her nu?

SF's forslag henviser også til de eksisterende regler, og noget positivt er, at det er meget lidt, man vil ændre, til gengæld er det væsentligt, det man ændrer, men det er meget lidt. Altså, man signalerer, at der trods alt er noget positivt i de regler, vi har i dag.

Jeg forstår godt – det er så den politiske del af det – hvis nogle partier synes, det er frustrerende at høre om og læse om, at nogle kommuner efter min bedste overbevisning tolker reglerne lidt frit, lad os så sige det på den måde, og næppe, hvis de går i dybden og får prøvet klagesystemet, lever op til det, der står i loven. Det tror jeg godt vi kan risikere at se nogle eksempler på. Og dér synes jeg, det er vores opgave, især det brede flertal, der var, bag ændringer i de sidste sociallove, at følge med i det. Var det system, vi lavede, så godt nok? Det synes jeg altid vi skal være åbne over for.

Men jeg synes, det er for tidligt, når man nu kan sætte tal på og sige: Hvor mange klager ligger der, der er ubehandlede?

Vi har haft et enkelt amt, der har bedt om at få hjælp til at klargøre, hvad der står i teksten. Det er jo altid godt, når folk, der ikke kan finde ud af det, beder om hjælp; det skal vi ikke klandre nogen for.

Der står i SF's forslag, at socialministeren ikke har gjort noget. Det synes jeg ikke helt er i overensstemmelse med sandheden. Jeg kan måske endda gå et skridt videre og sige, at det er et stykke væk fra sandheden. Man kan diskutere, om det brev, der blev sendt ud i november, var tydeligt og klart nok, men man kan vel næppe diskutere, at amtmanden i Ringkøbing jo sagde, at da han fik en forklaring på de stillede spørgsmål, så han lyset. Så kunne han i hvert tilfælde nu gå i gang med at træffe nogle af de afgørelser, han ikke følte sig i stand til at træffe tidligere.

Så jeg vil nok sige, at rent politisk forstår jeg godt, at nogle partier vil markere en holdning, også inden vi nu her på foranledning af Dansk Folkeparti den 25. februar, tror jeg det er, skal have en forespørgsel om området. Det er jo fair nok og rimeligt nok, men jeg vil godt sige, at hvis man ønsker en mere centralistisk holdning, så kan der være fornuft i at gennemføre det her, for det strammer grebet om kommunerne. Hvis

man har tiltro til det kommunale selvstyre, så skal man måske nok lade være med at støtte de her forslag. Og hvis man oven i købet har tiltro til et system, man selv har været med til at bære igennem Folketinget, så var der alle mulige saglige grunde til at sige: Skal vi nu ikke lige lade systemet virke, inden vi går så drastisk til værks?

Jeg synes, det er herligt, at så mange mennesker interesserer sig for ældres vilkår i Danmark. Det gør vi også, meget. Men jeg vil alligevel sige, at de her to forslag er ikke nogen, vi kan støtte. Og det selv om vi tror, der er gode intentioner bag. Det er vi helt overbevist om der er. Men vi synes altså ikke, det er tiden. Og jeg vil sige, at økonomien ikke er så gennemskuelig, som man kunne ønske sig.

Så med disse bemærkninger vil jeg gerne sige, at vi afviser forslagene og takker for den store interesse, der har vist sig ved, at man har fremsat dem.

Else Winther Andersen (V):

Venstre lægger vægt på, at ældre, der ikke kan klare sig selv, får tilbud om hjælp. Det kan være fra det offentlige eller fra et privat firma, der udfører den visiterede opgave.

Men derfor skal kommunerne jo overholde loven om hjemmehjælpen til punkt og prikke. Hvis de ældre fratages den midlertidige hjemmehjælp, de har, eller den forringes, må det ske med en klar begrundelse inden for lovens rammer og ikke som en form for skjult kasse-tænkning.

Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at den debat, der er foregået de sidste 14 dage – 3 uger i pressen, kan jeg faktisk ikke rigtig kende fra hverdagen. At der skulle være skåret så meget ned på hjemmehjælpen generelt, er jo ikke rigtigt. Det er ikke en saglig debat, og den gør de ældre utrygge, specielt de svage ældre.

Jeg har lige i de nye tal fra Kommunernes Landsforening set, at der er 105 kommuner, der reelt har et fald i antal af ældre over 85 år, og så er det da logisk, at så vil deres udgifter også være faldende, og at der er 168 kommuner, der har en stigende udgift.

Men overordnet er det altså godt nok også regeringen, der sammen med KL har lagt rammerne for kommunens økonomi, herunder en prioritering i ældreplejen med kommuneaftalen sidste sommer. Og med den økonomiske stramning, der skete, kan det jo altså så heller ikke hjælpe, at regeringen samtidig giver udseende